

For Rytteriets Vedkommende er den i Forslaget 1874 foreslaede Formation bevaret uforandret.

Ved Feltartilleriet er det samme Tilfældet alene med den Undtagelse, at Feltartilleribrigaden som Folge af den ved Fodfolket foreslaede Forandring er benævnt „Regiment“ og de 4 Regimenter benævnte „Afdelinger“.

Fæstningsartilleriet har derimod faaet en Udvidelse, der middelbart vil finde sin Begrundelse i et Lovforslag om Befæstninger, som vil blive Rigsdagen forelagt.

Ingenieurtroppernes Liniekompagnier ere som allerede omtalt indskrænkede med 1, nemlig Søminiekompagniet.

Mandskabets Udskrivning.

Til § 7.

Rekruttilgangen til hver af Fæstningsartilleriets Liniebatailloner er hidtil foreslaaet at skulle være 300 Mand, men er her nedsat til 250, da man med dette Antal vil kunne danne Bataillonens sandsynlige Krigsstyrke ved Hjælp af 4 til 5 Aargange.

Mandskabets Indkaldelse og Uddannelse.

Til §§ 8—17.

De ved Hærløven fastsatte Regler for Udtagelsen af de Menige, som skulle ligge til fortsat Tjeneste, have ikke viist sig hensigtsmæssige, idet navnlig den Omstændighed, at Vinterstyrken for en Del dannes af dem, der ikke have opnaaet tilstrækkelig Uddannelse, og af dem, der mod et Bederlag i Penge paatage sig Tjenesten for andre, har medvirket til, at dette Mandskab ikke i saa høj Grad som ønskelig har kunnet blive en vel uddannet Elite, hvortil de i den korte Tid af 6 Maaneder uddannede Menige kunde støtte sig. Man har derfor troet at burde gjenoptage det i Hærløvsforslaget af 1873 fremsatte Forslag, hvorefter Lodtrækning alene skulde bestemme Ordensfølgen mellem de Menige, der forblive til Tjeneste efter den første Uddannelse, og dem, der hjemsendes, saaledes at Bytning af det trukne Numer ikke tillades. Vinterstyrken vil derved gennemgaaende komme til at indeholde forholdsvis den samme Intelligens og Dygtighed som Værnepligtsmassen i sin Helhed og ikke som nu for en ikke ringe Del komme til at bestaa af de mindre heldige Elementer; den vil derved kunne bringes videre i Uddannelse end hidtil og blive en virkelig Støtte for Afdelingerne, en Støtte, som er af stor Betydning for en Hær, i hvilken Uddannelses-tiden for det øvrige Mandskab er saa kort som hos

os. Det er i Øvrigt Tanken, at Lodtrækningen i Reglen skal finde Sted strax efter Rekrutternes Møde; thi derved at det allerede paa et saa tidligt Stadium afgjøres, hvem der skal blive til fortsat Tjeneste — selvfølgelig bortset fra den mindre Usikkerhed, som kan opstaa ved Udtagelsen af Befalingsmandsleverne — opnaar man, at de til Befalingsmænd egnede Kræfter langt snarere komme frem end nu, da Erfaringen har viist, at dygtige Elementer ofte af Frygt for den forlængede Tjenestetid undgaa at lægge deres Øvner for Dagen. For deres Vedkommende, som efter Udfaldet af den stedfundne Lodtrækning vide, at de skulle forblive til fortsat Tjeneste, er der Grund til at antage, at de ville anspænde deres Kræfter for at kunne opnaa at forrette denne Tjeneste i en i det Hele mere tiltalende Stilling som Sekondlieutenant eller Korporal, og man vil saaledes kunne vente, at et forøget Antal brugbare Kræfter vil melde sig frivillig til Udtagelse i Befalingsmandsskolerne, hvorved man i ringere Omfang end nu vil behøve at ty til den tvungne Udtagelse, som man af Hensyn til de Værnepligtige bør stræbe at undgaa saameget som muligt.

Vinterstyrken af Fodfolkets Menige er i nærværende Forslag af samme Størrelse som ifølge den gjældende Hærløvs; ved de øvrige Baaben har man i det Væsentlige fulgt Forslaget af 1874 med de Afvigelser, som ere en Folge af den foreslaede Udvidelse af Fæstningsartilleriet og af Søminietjenestens Overgang til Søværnet. For at den første Uddannelses-tid ved alle Baaben kan være endt i Begyndelsen af Oktober, har man nedsat Rytteriets første Uddannelses-tid fra 9 til 8 Maaneder og forlænget Vinterstyrkens fortsatte Tjenestetid fra 11 til 12 Maaneder, hvilket i Realiteten giver samme Uddannelses-tid, da Baabnets samtlige Menige skulle blive inde til fortsat Tjeneste. Det fremsatte Forslag, at ogsaa samtlige Hestepassere skulle blive til fortsat Tjeneste, vil ikkun faae Betydning for nogle faa Personer, men vil for Tjenesten være meget hensigtsmæssigt; tages der nemlig Hensyn til de sandsynlige Kasfationer, som tilmed kunne stille sig forskjelligt ved de forskjellige Regimenter, vil der kun kunne blive Tale om at hjemsende nogle ganske enkelte Hestepassere fra hvert Regiment, hvilke hellere bør blive til Tjeneste for at anvendes som en hidtil savnet Reserve, hvorfra man vil kunne dække de ved Sygdom eller andre tilfældige Omstændigheder opstaaende Vakancer.

I det ifjor forelagte Hærløvsforslag var det forudsat, at Befalingsmandsleverne skulde vedblive at staa i Menignummer indtil Afslutningen af den fortsatte Tjenestetid. Da de imidlertid kun skulle tilbringe den første Halvdel af denne Tid henholdsvis i Sekondlieutenants- og Korporalskolerne, men derimod i det sidste Halvaar skulle anvendes som Befalingsmænd i Rekruttskolerne og